

Sag T-521/93

Atlanta AG m.fl. mod De Europæiske Fællesskaber

»Fælles markedsordning — bananer —
importordning — erstatningssøgsmål«

Rettens dom (Fjerde Udvidede Afdeling) af 11. december 1996 ..... II - 1710

Sammendrag af dom

- 1. Retspleje — fremsættelse af nye anbringender under sagens behandling — anbringende støttet på omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne — dom afsagt af Domstolen, som bekræfter gyldigheden af en retsakt udstedt af fællesskabsinstitutionerne — ingen ny omstændighed*
(Domstolens procesreglement, art. 42, stk. 1; Rettens procesreglement, art. 48, stk. 2)
- 2. Landbrug — fælles markedsordning — bananer — importordning — toldkontingent — indførelse og fordeling — principperne om forbud mod forskelsbehandling, om beskyttelse af den berettigede forventning, om retten til fri erhvervsudøvelse og om retten til kontradiktion — tilsidesættelse — foreligger ikke — magtfordrejning — foreligger ikke — Fællesskabets pådragelse af ansvar uden for kontraktforhold — foreligger ikke*
(EF-traktaten, art. 215, stk. 2; Rådets forordning nr. 404/93)

1. Det fremgår såvel af artikel 42, stk. 2, i Domstolens procesreglement som af artikel 48, stk. 2, i Rettens procesreglement, at nye anbringender ikke må fremsættes under sagens behandling, medmindre disse anbringender støttes på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne. I denne forbindelse kan en dom afsagt af Domstolen, som bekræfter gyldigheden af en retsakt udstedt af fællesskabsinstitutionerne, ikke anses for at begrunde fremsættelse af et nyt anbringende, da der er en formodning for gyldigheden af sådanne retsakter, og da en dom med et sådant indhold blot bekræfter en retstilstand, som sagsøgeren kendte på det tidspunkt, da han anlagde sin sag.

2. Ordningen for samhandelen med tredje lande efter den fælles markedsordning for bananer, der er indført ved forordning nr. 404/93, navnlig det toldkontingent, der er fastsat for indførsler, og fordelingen af dette, er hverken udtryk for en tilsidesættelse af fællesskabsrettens almindelige principper eller magtfordrejning og er derfor ikke behæftet med nogen ulovlighed, som kan pådrage Fællesskabet ansvar uden for kontraktforhold over for erhvervsdrivende, hvis virksomhed består i indførsel af tredjelandsbananer til Fællesskabet.

Med hensyn til forbuddet mod forskelsbehandling indførtes der ved forordningen ganske vist ikke en identisk behandling af de forskellige kategorier af

erhvervsdrivende, som toldkontingentet blev fordelt mellem, men den differentierede behandling af disse stod i sammenhæng med formålet, nemlig en integration af hidtil opdeltede markeder og sikring af afsætningen af fællesskabsproduktionen og den traditionelle AVS-produktion.

Med hensyn til princippet om beskyttelse af den berettigede forventning kan en erhvervsdrivende ikke gøre gældende, at han har en velerhvervet ret eller blot en berettiget forventning om opretholdelse af en bestående situation, som kan ændres ved beslutninger truffet af fællesskabsinstitutionerne inden for rammerne af deres skøn. Såfremt administrationen ikke har afgivet præcise løfter, kan ingen i øvrigt påberåbe sig tilsidesættelse af dette princip.

Med hensyn til den grundlæggende ret til fri erhvervsudøvelse opfylder det indgreb, der er foretaget over for traditionelle forhandlere af tredjelandsbananer, formål af almen fællesskabsinteresse og påvirker ikke selve denne rets kerne.

Med hensyn til retten til kontradiktion under en procedure for udstedelse af en fællesskabsretsakt i henhold til en artikel i traktaten er de eneste høringsforpligtelser, der påhviler fællesskabslovgiver, dem, der er foreskrevet i den pågældende artikel, og retten til at blive hørt under en admi-

nistrativ procedure, som angår en bestemt person, kan ikke overføres til en lovgivningsprocedure, der fører til vedtagelse af generelle foranstaltninger.

Med hensyn til en eventuel magtfordrejning fremgår det endelig ikke, at forordningen har til formål at nå andre mål end dem, som den angiver, da en udviklings-

politik til fordel for AVS-staterne som den, der søges gennemført ved forordningen, er i fuld overensstemmelse med den fælles landbrugspolitikks formål, og da fællesskabsinstitutionerne i øvrigt ved gennemførelsen af de interne politikker, bl.a. landbrugspolitikken, ikke kan se bort fra de internationale forpligtelser, som Fællesskabet har påtaget sig i henhold til Lomé-konventionen.